

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

5. března 2020*

„Kasační opravný prostředek – Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný mechanismus pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný výbor pro řešení krizí – Jednotný fond pro řešení krizí – Určení příspěvku předem na rok 2016 – Žaloba na neplatnost – Lhůta k podání žaloby – Opožděnost – Námitka protiprávnosti – Zjevná nepřípustnost“

Ve věci C-69/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 29. ledna 2019,

Credito Fondiario SpA, se sídlem v Římě (Itálie), zastoupená původně F. Sciaudonem, S. Frazzanim, A. Nerim a F. Iacovonem, avvocati, poté F. Sciaudonem, A. Nerim a F. Iacovonem

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Jednotný výbor pro řešení krizí, zastoupený H. Ehlers, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Iancem, B. Meyringem, T. Klupschem a S. Schelem, Rechtsanwälte, jakož i M. Caccialanzem a A. Villanim, avvocati,

žalovaný v prvním stupni,

Italská republika, zastoupená G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,

Evropská komise, zastoupená V. Di Buccim a K.-P. Wojcikem, jakož i A. Steiblytė, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci řízení v první stupni,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení L. S. Rossi, předsedkyně senátu, J. Malenovský a N. Wahl (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: italština.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Credito Fondiario SpA domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 19. listopadu 2018, Credito Fondiario v. Jednotný výbor pro řešení krizí (T-661/16, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení“, nezveřejněné, EU:T:2018:806), kterým Tribunal zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (dále jen „výbor“), přijatého na jeho výkonném zasedání konaném dne 15. dubna 2016, o příspěvcích předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (dále jen „fond“) (SRB/ES/SRF/2016/06) (dále jen „první sporné rozhodnutí“) a rozhodnutí výboru, přijatého na jeho výkonném zasedání konaném dne 20. května 2016 o úpravě příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, jež doplňuje první sporné rozhodnutí (SRB/ES/SRF/2016/13) (dále jen „druhé sporné rozhodnutí“ a společně s prvním sporným rozhodnutím „sporná rozhodnutí“), v rozsahu, v němž se jí týkají, a dále určení protiprávnosti čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44, a tisková oprava Úř. věst. 2015, L 149, s. 23), jakož i jeho přílohy I, nebo popřípadě celého nařízení v přenesené pravomoci.

Právní rámec

- 2 Článek 54 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1), stanoví:

„Na svém výkonném zasedání výbor:

- a) připravuje veškerá rozhodnutí, která mají být přijata na plenárním zasedání výboru;
 - b) přijímá veškerá rozhodnutí k uplatnění tohoto nařízení, pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak.“
- 3 Článek 70 nařízení č. 806/2014, nadepsaný „Příspěvky předem“, v odstavci 2 stanoví:

„Výbor každoročně, po konzultaci s ECB nebo s vnitrostátním příslušným orgánem a v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize, vypočte jednotlivé příspěvky, aby zajistil, že příspěvky, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % cílové úrovně.

Každoroční výpočet příspěvků jednotlivých institucí je založen na:

- a) paušálním příspěvkem, který je úměrný podílu celkové hodnoty závazků instituce (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů; a

- b) příspěvku upraveném v poměru k rizikovému profilu, který vychází z kritérií stanovených v čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, se zřetelem k zásadě proporcionality a aniž by došlo k narušení mezi strukturami bankovního sektoru členských států.

Poměr mezi paušálním příspěvkem a příspěvkem upraveným v poměru k rizikovému profilu musí zohlednit vyvážené rozložení příspěvků mezi různé typy bank.

V každém případě nesmí úhrnná výše jednotlivých příspěvků od všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států, vypočtená podle druhého pododstavce písm. a) a b), překročit ročně 12,5 % cílové úrovně.“

- 4 Článek 5 prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1), stanoví:

„1. Výbor oznamuje relevantním vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize svá rozhodnutí o výpočtu ročních příspěvků institucí povolených na jejich příslušných územích.

2. Po obdržení oznámení podle odstavce 1 sdělí každý vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize každé instituci povolené v jeho členském státě rozhodnutí výboru o výpočtu ročního příspěvku splatného danou institucí.“

- 5 Podle čl. 5 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63:

„Při výpočtu příspěvků uvedených v čl. 103 odst. 2 směrnice 2014/59/EU se nezapočítají tyto závazky:

[...]

- f) v případě institucí poskytujících podpůrné úvěry závazky zprostředkovatele vůči původní nebo jiné podpůrné bance nebo jinému zprostředkovateli a závazky podpůrné banky vůči subjektům, které jí poskytují finanční prostředky, v míře, v níž je hodnota daných závazků vyrovnána podpůrnými úvěry dané instituce.“

Okolnosti předcházející sporu

- 6 Skutečnosti předcházející sporu byly vylíčeny v bodech 1 až 10 napadeného usnesení a pro účely tohoto řízení je lze shrnout následovně.
- 7 Prvním sporným rozhodnutím výbor na svém výkonném zasedání konaném dne 15. dubna 2016 schválil příspěvky předem na rok 2016 do fondu. Toto rozhodnutí bylo oznámeno vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize (dále jen „příslušné vnitrostátní orgány“), které jsou pověřené výběrem jednotlivých příspěvků od dotčených bank na svém území.
- 8 V této souvislosti Banca d'Italia (Italská národní banka), jakožto italský vnitrostátní orgán pro řešení krizí, informovala navrhovatelku sdělením č. 585762/16 ze dne 3. května 2016, doručeným téhož dne, že výbor rozhodl o jejím příspěvku předem do fondu na rok 2016 a oznámil jí jeho výši.
- 9 Druhým sporným rozhodnutím výbor na výkonném zasedání konaném dne 20. května 2016 upravil příspěvky předem do fondu na rok 2016 a příspěvek navrhovatelky navýšil.
- 10 Toto druhé rozhodnutí bylo rovněž oznámeno příslušným vnitrostátním orgánům a Italská národní banka sdělením č. 709489/16 ze dne 27. května 2016, doručeným dne 30. května 2016, navrhovatelku informovala o nutnosti uhradit částku, o jejímž zvýšení bylo takto rozhodnuto.

- 11 Navrhovatelka požádala Italskou národní banku o vysvětlení týkající se způsobů výpočtu a odůvodnění výše svého příspěvku.
- 12 Dne 15. června 2016 navrhovatelka informovala Italskou národní banku a výbor o tom, že podala žalobu k Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (správní soud pro region Lazio, Itálie), kterou se domáhala toho, aby sdělení Italské národní banky č. 585762/16 a č. 709489/16 byla po nařízení předběžných opatření zrušena. Italská národní banka v rámci tohoto řízení přiložila ke své žalobní odpovědi, došlé dne 8. července 2016, sporná rozhodnutí.
- 13 Usnesením ze dne 14. července 2016 Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (správní soud pro region Lazio) zamítl návrh navrhovatelky na předběžná opatření.

Žaloba k Tribunálu a napadené usnesení

- 14 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. září 2016 podala navrhovatelka tuto žalobu.
- 15 Na podporu této žaloby navrhovatelka uplatnila sedm žalobních důvodů, z nichž první vychází z neoznámení sporných rozhodnutí; druhý vychází z nedostatku odůvodnění těchto rozhodnutí a z porušení zásady kontradiktornosti; třetí vychází z nesprávného použití čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63; čtvrtý vychází z porušení čl. 4 odst. 1 a článku 6 tohoto nařízení v přenesené pravomoci; pátý vychází z porušení článků 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie; šestý vychází z porušení zásad proporcionality a právní jistoty a sedmý žalobní důvod vychází z porušení článku 16 Listiny základních práv.
- 16 Tribunál napadeným usnesením přijatým na základě článku 126 svého jednacího řádu odmítl žalobu jako zjevně nepřipustnou, aniž rozhodl o žalobních důvodech uplatněných navrhovatelkou, a uložil jí náhradu nákladů řízení.

Návrhová žádání stran před Soudním dvorem

- 17 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zrušil napadené usnesení a vrátil věc zpět Tribunálu;
 - uložil výboru náhradu nákladů řízení v obou stupních a
 - podpůrně zrušil napadené usnesení v rozsahu, v němž jí Tribunál uložil povinnost k náhradě nákladů řízení vzniklých výboru, a aby rozhodl na základě spravedlnosti o nákladech řízení v prvním stupni;
- 18 Výbor navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - prohlásil kasační opravný prostředek zčásti za nepřipustný a v každém případě jako neopodstatněný, a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů tohoto řízení a řízení před Tribunálem.
- 19 Italská republika navrhuje, aby Soudní dvůr vyhověl kasačnímu opravnému prostředku a zrušil napadené usnesení.

20 Evropská komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek, pokud jde o přípustnost žaloby podané v prvním stupni proti prvnímu spornému rozhodnutí;
- rozhodl podle práva, pokud jde o přípustnost žaloby podané v prvním stupni proti druhému spornému rozhodnutí, a
- v případě zamítnutí kasačního opravného prostředku uložil navrhovatelce náhradu nákladů tohoto řízení a řízení v prvním stupni.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

21 Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka pět důvodů. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávné právní kvalifikace skutkového stavu, pokud jde o datum, ke kterému se navrhovatelka seznámila se spornými rozhodnutími, a z nesprávné právní kvalifikace skutkového stavu, pokud jde o posouzení nepřiměřenosti lhůty, ve které jednala. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu a použití judikatury týkající se přiměřené lhůty, ve které musí v případě nezveřejnění nebo neoznámení aktu, který má být napaden, dotčená osoba požádat o jeho sdělení. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 126 jednacího řádu Tribunálu a práva navrhovatelky na účinnou procesní obranu. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení návrhu založeného na článku 277 SFEU. Nakonec pátý důvod kasačního opravného prostředku, předložený podpůrně, směřuje v případě, že by Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl, ke zrušení napadeného usnesení v rozsahu, v němž Tribunál uložil navrhovatelce, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení vynaložené výborem.

K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 22 V rámci prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku, kterými je třeba se zabývat společně, navrhovatelka, podporovaná Italskou republikou, tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a použití judikatury týkající se přiměřené lhůty, ve které musí dotčená osoba v případě nezveřejnění nebo neoznámení napadeného aktu požadovat jeho sdělení, jakož i dvojí nesprávné právní kvalifikace skutkových okolností.
- 23 Zaprvé se podle navrhovatelky Tribunál dopustil nesprávné právní kvalifikace skutkových okolností, pokud jde o datum, ke kterému se navrhovatelka dozvěděla o existenci sporných rozhodnutí tím, že vycházel z nesprávných skutečností. Dále vzhledem k tomu, že Tribunál neuvedl důvody, proč je „úzká spolupráce“ mezi výborem a příslušnými vnitrostátními orgány v tomto ohledu irelevantní, je napadené usnesení nedostatečně odůvodněné.
- 24 Zadruhé judikatura citovaná Tribunálem, pokud jde o přiměřenou lhůtu, ve které musí v případě nezveřejnění nebo neoznámení aktu, který má být napaden, dotčená osoba požádat o jeho sdělení, není podle navrhovatelky relevantní a Tribunál se dopustil nesprávné právní kvalifikace skutkových okolností, když rozhodl, že navrhovatelka nejednala ve lhůtě přiměřené pro žádost o sdělení sporných rozhodnutí.

- 25 Výbor namítá nepřípustnost prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku z důvodu, že navrhovatelka uvádí na podporu těchto důvodů kasačního opravného prostředku totožné argumenty a zpochybňuje skutková zjištění Tribunálu, aniž by se dovolávala zkreslení skutkových okolností nebo důkazů.
- 26 Výbor tvrdí, že tyto důvody kasačního opravného prostředku jsou v každém případě neopodstatněné. Mimoto se Tribunál nedopustil pochybení, když měl za to, že navrhovatelka se dozvěděla o existenci sporných rozhodnutí ze sdělení Italské národní banky č. 585762/16 a č. 709489/16; napadené usnesení je totiž v tomto ohledu dostatečně odůvodněné a navrhovatelka netvrdí, že o sdělení těchto rozhodnutí požádala nebo že za tímto účelem podnikla konkrétní kroky.
- 27 Dále Tribunál podle výboru správně připomněl judikaturu týkající se přiměřené lhůty, ve které dotčená osoba musí požádat o sdělení aktu, který má být napaden, avšak v projednávaném případě ji nepoužil, a nedopustil se tudíž v tomto ohledu pochybení.
- 28 Komise výbor podporuje, ale co se týče věci samé, ponechává rozhodnutí, pokud jde o druhé sporné rozhodnutí na posouzení Soudního dvora.

Závěry Soudního dvora

- 29 Pokud jde o přípustnost prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že navrhovatelka předkládá na podporu tvrzeného nesprávného právního posouzení samostatné argumenty. Dále s ohledem na relevantní data nezpochybňuje skutková zjištění Tribunálu, ale v podstatě tvrdí, že tato data nemohla být Tribunálem považována za data, kdy se dozvěděla o existenci sporných rozhodnutí pro účely článku 263 SFEU. Navrhovatelka tudíž poukazuje na dvojí pochybení, kterého se Tribunál podle ní dopustil při právní kvalifikaci skutkových okolností, která je právní otázkou, jež může být předložena v rámci kasačního opravného prostředku a podléhá přezkumu Soudního dvora (viz rozsudky ze dne 1. června 1994, Komise v. Brazzelli Lualdi a další, C-136/92 P, EU:C:1994:211, bod 49, jakož i ze dne 23. listopadu 2017, Bionorica a Diapharm v. Komise, C-596/15 P a C-597/15 P, EU:C:2017:886, bod 55 a citovaná judikatura).
- 30 Z toho vyplývá, že první a druhý důvod kasačního opravného prostředku jsou přípustné.
- 31 Pokud jde o věc samou, je třeba připomenout, že Tribunál za účelem konstatování zjevné nepřípustnosti žaloby založené na článku 263 SFEU a směřující ke zrušení sporných rozhodnutí poté, co prokázal, že tato rozhodnutí nebyla zveřejněna ani oznámena navrhovatelce, již nebyla určena, uvedl, že v takovém případě běží podle judikatury lhůta pro podání žaloby až od okamžiku, kdy se dotčená osoba přesně seznámila s obsahem a odůvodněním dotčeného aktu, za podmínky, že v přiměřené lhůtě požádá o jeho úplné znění. V tomto rámci Tribunál konstatoval, že navrhovatelka se o existenci sporných rozhodnutí dozvěděla ve dnech 3. a 30. května 2016 prostřednictvím sdělení Italské národní banky č. 585762/16 a č. 709489/16 a že nepožádala, aby jí tato rozhodnutí byla sdělena; a rozhodně tak neučinila v přiměřené lhůtě. Vzhledem k tomu, že navrhovatelka neuplatnila ani neprokázala existenci náhody nebo vyšší moci, umožňující odchýlit se od lhůty pro podání žaloby, měl Tribunál za to, že je žaloba, která je založena na článku 263 SFEU a byla podána dne 19. září 2016, zjevně opožděná a musí být odmítnuta jako zjevně nepřípustná.
- 32 V prvé řadě je třeba za účelem určení, zda se Tribunál dopustil nesprávné právní kvalifikace skutkových okolností, pokud jde o data, ve kterých se navrhovatelka dozvěděla o existenci sporných rozhodnutí, připomenout, že se Tribunál v bodech 38 a 39 napadeného usnesení opíral o dvě skutečnosti.

- 33 Tribunál tak zdůraznil, že dokumenty a dotazníky, které navrhovatelka obdržela za účelem poskytnutí údajů umožňujících výpočet jejího individuálního příspěvku do fondu, zmiňují použitelný právní základ a informují ji o tom, že takový příspěvek vypočítává výbor. Dále Tribunál odkázal na sdělení Italské národní banky č. 585762/16 a č. 709489/16, která byla navrhovatelce oznámena dne 3. a 30. května 2016 a která uváděla, že její příspěvek, vypočtený výborem, je určen fondu.
- 34 Tribunál přitom mohl, aniž by se dopustil pochybení, z těchto sdělení, která byla navrhovatelce zaslána, když již obdržela a vyplnila dokumenty a dotazníky nezbytné pro výpočet jejich individuálních příspěvků ze strany výboru, z právního hlediska vyvodit, že se o existenci sporných rozhodnutí dozvěděla dne 3. a 30. května 2016.
- 35 Tento závěr není argumenty navrhovatelky zpochybněn.
- 36 Zprvč z okolnosti, že navrhovatelka byla plně obeznámena s odůvodněním sporných rozhodnutí až dne 8. července 2016, tedy když Italská národní banka v rámci řízení zahájeného navrhovatelkou u Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (správní soud pro region Lazio) předložila žalobní odpověď, k níž byla tato rozhodnutí přiložena, nelze usuzovat, že před tímto datem o existenci těchto rozhodnutí nevěděla.
- 37 Zadruhé je irelevantní, že Italská národní banka ve svých sděleních č. 585762/16 a č. 709489/16 neuvedla přesně data přijetí sporných rozhodnutí ani nezmínila použitelné unijní právní předpisy a správný právní základ. Nejenže se tyto okolnosti se netýkají toho, zda se navrhovatelka o existenci sporných rozhodnutí dozvěděla, ale především nebrání tomu, aby se navrhovatelka mohla o existenci těchto rozhodnutí dozvědět na základě skutečností uvedených Tribunálem v bodech 38 a 39 napadeného usnesení.
- 38 Zatřetí vzhledem k tomu, že Tribunál v bodě 30 napadeného usnesení určil, že autorem sporných rozhodnutí je výbor, aniž z toho vyvodil jakýkoli závěr ohledně data, k němuž se navrhovatelka o těchto rozhodnutích dozvěděla, není nedostatek odůvodnění tvrzený navrhovatelkou, pokud jde o právní kvalifikaci skutkových okolností, relevantní.
- 39 Z toho vyplývá, že Tribunál správně vyvodil důsledky z vlastních skutkových zjištění a nedopustil se nesprávné právní kvalifikace skutkových okolností, když měl za to, že se navrhovatelka dozvěděla o existenci sporných rozhodnutí dne 3. a 30. května 2016.
- 40 V druhé řadě navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil jednak nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně vyložil a použil judikaturu týkající se přiměřené lhůty, ve které musí v případě nezveřejnění nebo neoznámení napadeného aktu dotčená osoba požádat o jeho sdělení, a jednak nesprávné právní kvalifikace skutkových okolností, když měl za to, že nepožádala o sdělení sporných rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
- 41 V tomto ohledu stačí uvést, že Tribunál nezaložil nepřípustnost žaloby na neplatnost na okolnosti, že navrhovatelka nepožádala o sdělení sporných rozhodnutí v přiměřené lhůtě, a tuto judikaturu tedy nepoužil. V bodě 47 napadeného usnesení totiž Tribunál zdůraznil, že navrhovatelka poté, co se o existenci těchto rozhodnutí dozvěděla, o jejich sdělení nepožádala.
- 42 Z toho vyplývá, že se Tribunál nemohl s ohledem na uvedenou judikaturu dopustit pochybení.
- 43 Za těchto okolností je třeba první a druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněné.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 44 Navrhovatelka prostřednictvím třetího důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícího z porušení článku 126 jednacího řádu Tribunálu a jejího práva na účinnou procesní obranu, zpochybňuje zjevnou nepřipustnost žaloby v prvním stupni a dodává, že tato žaloba byla odmítnuta, aniž mohla zaujmout stanovisko k nepřipustnosti, kterou výbor mimoto nenamítal.
- 45 Výbor má o připustnosti tohoto důvodu kasačního opravného prostředku pochybnosti a má za to, že je v každém případě neopodstatněný. Komise tvrdí, že uvedený důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní.

Závěry Soudního dvora

- 46 Co se týče připustnosti třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že navrhovatelka předložila podrobné argumenty týkající se toho, že nepřipustnost její žaloby v řízení v prvním stupni nebyla zjevná, a porušení práva na účinnou procesní obranu, a dále je třeba uvést, že otázka, zda Tribunál porušil článek 126 svého jednacího řádu je právní otázkou, která podléhá přezkumu Soudního dvora (obdobně viz rozsudek ze dne 1. července 1999, Alexopoulou v. Komise, C-155/98 P, EU:C:1999:345, body 9 až 15; v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. června 2018, Apcoa Parking Holdings v. EUIPO, C-32/17 P, nezveřejněný, EU:C:2018:396, body 21 až 24).
- 47 Z toho vyplývá, že tento důvod kasačního opravného prostředku je přípustný.
- 48 Co se týče věci samé, pokud jde zaprvé o tvrzené porušení článku 126 jednacího řádu Tribunálu, je nutné zdůraznit, že v případě, že Tribunál má věc za dostatečně objasněnou na základě písemností obsažených ve spise, může kdykoli rozhodnout usnesením s odůvodněním, založeným na tomto ustanovení (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 29. října 2004, Ripa di Meana v. Parlament, C-360/02 P, EU:C:2004:690, bod 35).
- 49 Je třeba rovněž uvést, že zjevná nepřipustnost v rámci použití článku 126 jednacího řádu Tribunálu může být patrná nejen v tom smyslu, že je odhalena v raném stadiu řízení, zejména s ohledem na návrh na zahájení řízení, ale rovněž v tom smyslu, že o ní není pochyb, zejména s ohledem na ustálenou judikaturu Soudního dvora.
- 50 Je přitom nutné konstatovat, že v projednávané věci Tribunál pro účely prohlášení žaloby za zjevně nepřipustnou vycházel v bodech 36 a 51 napadeného usnesení z ustálené judikatury.
- 51 V tomto ohledu nemůže obstát argument navrhovatelky, podle kterého nepřipustnost žaloby v prvním stupni z důvodu své opožděnosti nebyla zjevná, jelikož nevyplývala z nedodržení lhůty dvou měsíců pro podání žaloby, ale z posouzení přiměřenosti lhůty, ve které musí dotčená osoba požádat o sdělení napadeného aktu.
- 52 Z bodu 47 napadeného usnesení totiž jasně vyplývá, že jelikož navrhovatelka nepožádala o sdělení sporných rozhodnutí, Tribunál neposuzoval přiměřenost lhůty v projednávané věci.
- 53 Kromě toho na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, okolnost, že věc byla Tribunálem projednána, že vyhověl návrhům na vstup vedlejšího účastníka do řízení a že nařídil organizační procesní a důkazní opatření, mu nebránila v přijetí usnesení o zjevné nepřipustnosti na základě článku 126 jeho jednacího řádu. Konkrétně využití takových opatření, jejichž cílem je zejména umožnit přípravu věci pro

rozhodování a průběh řízení, nemůže samo o sobě bránit přijetí usnesení na takovém základě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. ledna 2006, AIT v. Komise, C-547/03 P, EU:C:2006:46, body 28 až 30).

- 54 Nakonec vzhledem k tomu, že přípustnost žaloby je nepominutelným důvodem, který musí Tribunál uplatnit i bez návrhu, není přijetí usnesení na základě článku 126 jednacího řádu Tribunálu podmíněno zpochybněním přípustnosti žaloby žalovaným. V projednávané věci je tak pro posouzení zjevné nepřípustnosti irelevantní, že výbor, žalovaný v rámci žaloby před Tribunálem, nenamítal opožděnost žaloby (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 14. července 2014, Melkveebedrijf Overenk a další v. Komise, C-643/13 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2118, bod 38).
- 55 Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že žaloba je zjevně nepřipustná ve smyslu článku 126 jeho jednacího řádu.
- 56 Zadruhé, pokud jde o tvrzené porušení práva na účinnou procesní obranu navrhovatelky, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury samotné použití postupu stanoveného v článku 126 jednacího řádu Tribunálu nezasahuje do práva na řádné a účinné soudní řízení, jelikož toto ustanovení se použije pouze ve věcech, ve kterých musí být žaloba předložená Tribunálu odmítnuta (obdobně rozsudek ze dne 19. února 2009, Gorostiaga Atxalandabaso v. Parlement, C-308/07 P, EU:C:2009:103, bod 36 a citovaná judikatura).
- 57 Z bodů 43 a 55 tohoto rozsudku přitom vyplývá, že se Tribunál nedopustil pochybení, když dospěl k závěru o zjevné nepřípustnosti žaloby. Argumentace navrhovatelky, podle které mělo přijetí usnesení na základě článku 126 jednacího řádu Tribunálu za následek porušení jejího práva na účinnou procesní obranu a dále podle ní článek 129 jednacího řádu Tribunálu představoval vhodnější právní základ v projednávané věci, neboť zaručuje dodržování práva na účinnou procesní obranu, nemůže tedy obstat.
- 58 S ohledem na předcházející úvahy musí být třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnut jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 59 Prostřednictvím čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že návrh založený na článku 277 SFEU je nepřipustný z důvodu, že žaloba založená na článku 263 SFEU je zjevně nepřipustná.
- 60 Výbor podporovaný Komisí popírá opodstatněnost tohoto důvodu kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

- 61 Poté, co Tribunál připomněl, že možnost dovolávat se protiprávnosti aktu s obecnou působností podle článku 277 SFEU nepředstavuje samostatné právo podat žalobu a nemůže být využita při neexistenci práva na podání hlavní žaloby, dospěl k závěru, že návrh navrhovatelky, znějící na určení částečné nebo úplné protiprávnosti nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, je vzhledem k neexistenci samostatného práva podat žalobu k uplatnění protiprávnosti aktu s obecnou působností zjevně nepřipustný.

- 62 Kromě toho Tribunál zdůraznil, že vzhledem k tomu, že takový návrh směřuje implicitně, avšak nezbytně k určení protiprávnosti v kontextu návrhu na zrušení sporných rozhodnutí, má zjevná nepřípustnost žaloby na neplatnost v rozsahu, v němž směřuje proti těmto rozhodnutím, za následek nepřípustnost námitky protiprávnosti.
- 63 V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka pouze tvrdí, přičemž odkazuje na argumenty předložené na podporu prvních dvou důvodů kasačního opravného prostředku, že Tribunál nesprávně dospěl k závěru o nepřípustnosti návrhu založeného na článku 263 SFEU. Vyvozuje z toho, že Tribunál vycházel z nesprávného předpokladu, když odmítl jako zjevně nepřípustný návrh založený na článku 277 SFEU a směřující ke konstatování částečné nebo úplné protiprávnosti nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.
- 64 Ze zamítnutí prvních tří důvodů kasačního opravného prostředku však vyplývá, že závěr Tribunálu, podle kterého byla žaloba založená na článku 263 SFEU zjevně nepřípustná, nebyl zpochybněn. Tribunál měl tedy v souladu s ustálenou judikaturou správně za to, že nepřípustnost hlavní žaloby vede k nepřípustnosti námitky protiprávnosti založené na článku 277 SFEU (viz usnesení ze dne 28. června 1993, *Donatab a další v. Komise*, C-64/93, EU:C:1993:266, body 19 a 20, jakož i ze dne 8. prosince 2006, *Polyelectrolyte Producers Group v. Komise a Rada*, C-368/05 P, nezveřejněné, EU:C:2006:771, bod 72).
- 65 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku musí být tedy zamítnut.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 66 Podpůrně a pro případ, že by Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl, se navrhovatelka domáhá zrušení napadeného usnesení v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl, že navrhovatelka ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené výborem. Vzhledem k tomu, že jednání výboru přispělo k prodloužení projednávání věci před Tribunálem a ke zvýšení nákladů řízení, měl Tribunál využít možností stanovených v článku 135 svého jednacího řádu.
- 67 Výbor a Komise tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný. Výbor dodává, že je v každém případě neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 68 Podle ustálené judikatury musí být v případě, že všechny ostatní důvody kasačního opravného prostředku byly zamítnuty, návrhová žádání týkající se údajné protiprávnosti rozhodnutí Tribunálu o náhradě nákladů řízení odmítnuta jako nepřípustná na základě čl. 58 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, podle kterého není kasační opravný prostředek jen proti určení výše náhrady nákladů řízení nebo proti rozhodnutí, který z účastníků řízení je má platit, přípustný (rozsudek ze dne 30. ledna 2020, *České dráhy v. Komise*, C-538/18 P a C-539/18 P, nezveřejněný, EU:C:2020:53, body 85 a 86 a citovaná judikatura).
- 69 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci byly první čtyři důvody kasačního opravného prostředku zamítnuty, musí být tedy pátý a poslední důvod týkající se rozdělení nákladů řízení prohlášen za nepřípustný.
- 70 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že projednávaný kasační opravný prostředek musí být zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 71 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 72 Vzhledem k tomu, že výbor požadoval náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené výborem.
- 73 Podle čl. 140 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, který stanoví, že členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení, je třeba rozhodnout, že Italská republika a Komise ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Credito Fondiario SpA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Jednotným výborem pro řešení krizí.**
- 3) Italská republika a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.